

DE ZESTIG MINUTEN VADER

ROB PARSONS

de
60
minuten
vader

GIDEON

DE 60 MINUTEN VADER

Copyright © 1995 Rob Parsons
First published in Great Britain by Hodder and Stoughton Ltd
A Division of Hodder Headline PLC
338 Euston Road, London NW1 3BH, England
Auteur: Rob Parsons

Copyright © 1997 Nederlandse vertaling: Gideon
Vertaling: Evert W. van der Poll
Omslagontwerp: Iddo Hoekstra
Jaar van uitgave: december 1997
5e druk: augustus 2011

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland

ISBN 978-90-6067-749-0
NUR 707

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd,
opgeslagen in een databank, of doorgegeven in welke vorm of op welke
wijze dan ook – elektronisch, mechanisch, gekopieerd, gescand
of op enige andere wijze – behalve voor korte citaten
in recensies of artikelen, zonder de voorafgaande
schriftelijke toestemming van de uitgever.

No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system,
or transmitted in any form or by any means – electronic, mechanical,
photocopy, recording, scanning, or other – except for brief quotations
in critical reviews or articles, without the prior
written permission of the publisher.

INHOUD

Dankwoord	7
Zaterdagavond naar de film	9

Doelstelling 1

“Pluk de dag”	15
----------------------	----

Actiepagina	18
-------------	----

Actiepagina	26
-------------	----

Zestig seconden pagina	31
------------------------	----

Een mens moet ook van ophouden weten	32
--------------------------------------	----

Doelstelling 2

De illusies verdrijven	35
-------------------------------	----

Actiepagina	46
-------------	----

Zestig seconden pagina	57
------------------------	----

Eén seconde pagina	59
--------------------	----

Actiepagina	62
-------------	----

Doelstelling 3

Liefde geven zonder bijbedoelingen	63
---	----

Actiepagina	70
-------------	----

Zestig seconden pagina	71
------------------------	----

Doelstelling 4

Je kinderen prijzen	73
----------------------------	----

Doelstelling 5

Meer lachen met je kinderen 81

Actiepagina 86

Doelstelling 6

Grenzen stellen 87

Zestig seconden pagina 91

Doelstelling 7

**Het belangrijkste niet aan
anderen overlaten** 93

Actiepagina 97

Doelstelling 8

Het gewone opnieuw ontdekken 99

Actiepagina 104

Doelstelling 9

**Een hechte band
met je kinderen ontwikkelen** 105

Actiepagina 109

Zestig seconden pagina 110

Doelstelling 10

Het uiteindelijke doel 111

Noten 118

DANKWOORD

Mijn vrienden hebben me geholpen dit boek te schrijven. Mijn bijzondere dank gaat uit naar George Russell, Lyndon Bowring, Jonathan Booth, Jacqui Butler, Charlie Colchester, Clive Price, Helen Payton, Paul McCusker en mijn corrector James Catford. Mijn vrouw Dianne heeft me aangespoord en me ervan weerhouden mijzelf al te serieus te nemen. Ik ben haar meer verschuldigd dan zij beseft.

ZATERDAGAVOND

NAAR DE FILM

We hebben al een tijd in de rij gestaan, in de regen, maar nu kunnen we dan eindelijk de bioscoop binnen, met twee kleine kinderen, een doos met Engelse drop en heel veel blikjes cola. We zijn wat laat en mompelen “sorry”, terwijl mensen voor ons opstaan zodat we bij onze plaats kunnen komen. Eindelijk hebben de jassen, de kinderen, de cola en de Engelse drop allemaal hun plek. We ondergaan tien minuten reclamespots plus vijf minuten vooraankondigingen, maar dan is het zo ver: de film waarvoor we gekomen zijn.

De film heet *Hook* en is goedgekeurd voor alle leeftijden. Dus geen angstaanjagende beelden. Hadden we gedacht! Sommige vaders zullen later getuigen dat de openingsscène hun meer schrik heeft aangejaagd dan *De terugkeer van Dracula*, waarvoor ze op hun twaalfde stiekem de bioscoop waren binnen geglipt.

Laat ik het beeld even schilderen. De hoofdpersonen zijn Peter en Moira en hun kinderen Sophie en Jack.

SCÈNE 1:

DE JAARLIJKSE UITVOERING VAN SCHOOL

De zaal zit vol ouders, voor het merendeel moeders, maar midden in het publiek zit Peter, eind dertig en gespecialiseerd in fusies en bedrijfsovernames. Hij is ambitieus, succesvol en hard. Hij is iemand die iets voor elkaar weet te krijgen.

Rechts van hem zit John, zijn zoon van elf, en daarnaast zijn vrouw Moira. Op het toneel speelt Sophie, hun dochtertje van vijf, heel geloofwaardig de rol van Wendy in *Peter Pan*.

Echt een schooluitvoering: Videocamera's draaien, vergulde ouders zuchten en oma's pinken een traantje weg. Plotseling gaat Peters mobiele telefoon. Het is zijn partner Brad, met nieuws over de op handen zijnde deal. Peter drukt de telefoon tegen zijn mond en fluistert: "Ik kan nu niet praten; ik zit in de schooluitvoering van mijn dochter." Je krijgt de indruk dat Brad zich niet laat afschepen, zelfs niet als Peter zou hebben gezegd: "Ik kan nu niet praten; ik zit midden in een hartoperatie." Tenslotte belooft Peter: "Morgen kom ik naar je toe." Maar op dat moment draait zijn zoon zich om en zegt: "Pap, dan heb ik een voetbalwedstrijd, en je hebt beloofd dat je komt kijken." Peter aarzelt en fluistert in de telefoon: "Maar wel een korte vergadering, Brad. Ik moet daarna naar de wedstrijd van mijn zoon." Hij stopt de telefoon in zijn zak en glimlacht naar Jack: "Morgen kom ik kijken, jongen, erewoord."

Peter was niet van plan zijn woord te breken, maar de vergadering met Brad duurt langer dan verwacht en hij beseft dat hij te laat zal zijn voor de wedstrijd.

DE WEDSTRIJD

“Waar blijft hij nu?” vraagt een bezorgde moeder zich af, en Jack laat z’n ogen over het publiek gaan.

Een jonge medewerker van het sportterrein stapt op hen toe: “Mevrouw Brannon? Uw man zal wat later komen. Hij heeft me gevraagd of ik het eerste deel van de wedstrijd op video wil opnemen. Kunt u me uw zoon aanwijzen?”

OP DE WEG BUITEN HET STADION EÉN UUR LATER

Aankomst Peter. Gierende banden. Het stadion is leeg en stil.

Als zijn kinderen al moeite hebben met zijn jachtige levensstijl, zijn vrouw nog veel meer. Ze wordt verscheurd in minstens twee richtingen. Ze merkt dat haar kinderen een vader missen, maar ze weet ook dat hij op een dag veel spijt van deze jaren zal hebben. Wanneer hij eindelijk thuiskomt, vraagt ze hem dringend, met een ondertoon van wanhoop:

“Je kinderen houden van je. Ze willen met je spelen. Hoe lang denk je dat dit nog kan? Nog even en Jack wil niet meer dat je naar zijn wedstrijden komt kijken.

De kinderen vinden het nu nog fijn dat we met hen meegaan. Maar dat duurt niet lang meer. Straks ren jij achter hen aan voor een beetje aandacht. Het gaat zo snel, Peter. Nog maar een paar jaar en het is voorbij... Jij laat het tussen je vingers door glippen.”

Natuurlijk, in de echte wereld zijn er deadlines die je moet halen, doelen die je moet bereiken en rekeningen die je moet betalen. De druk kan kolossaal zijn. Vele vaders moeten veel overuren maken, alleen om hun baan te behouden. Anderen ondergaan de ellende van de werkloosheid.

Dat is allemaal waar, maar het is een nuchter feit dat velen van ons, in welke situatie we ons ook bevinden, heel veel *onnodige drukte creëren*. Of de werkdruk nu groot of klein is, of we nu wel of geen baan hebben, we vullen ons leven met bezigheden die ons de tijd ontnemen voor dingen die echt belangrijk zijn.

Wanneer we zo leven, zullen we buitenshuis wel populair zijn. We bereiken iets met onze hobby, we worden gerespecteerd op het werk, en voor onze vrienden zijn we de getapte jongen. Dat is allemaal goed en wel, behalve dat het ons voert naar de dag dat we met diepe spijt zullen terugkijken op de kansen die we als vader hebben gemist.

Het probleem van een levensstijl die door drukte en werk wordt overheerst, is niet beperkt tot mannen. Ook vrouwen voelen deze druk. Toch lijkt het geen twijfel dat, in verschillende culturen over de hele

aardbol, het vaderschap in een enorme crisis verkeert.

Dit boek is bedoeld voor drukke mensen. Je kunt het in één uur uitlezen. Op beslissende momenten vind je een “zestig seconden pagina”, met een korte samenvatting van wat je zojuist gelezen hebt. Er is zelfs een “één seconde pagina”. Als je het te druk hebt om ook maar iets anders te lezen, lees dan in ieder geval deze pagina. Als je het zelfs te druk hebt voor de “één seconde pagina”, dan zit je echt in de problemen, meer dan je denkt!

Zo nu en dan kom je een “actiepagina” tegen. Ik heb een aantal vaders gevraagd wat ze met hun kinderen hebben gedaan: iets eenvoudigs dat toch belangrijk voor hun relatie was. Sommige dingen zijn relevant voor alle kinderen, andere alleen voor bepaalde leeftijdsgroepen. Soms vragen we ons af: “Wat kan ik doen om echt iets voor mijn kind te betekenen?” Wie weet, geven de “actiepagina’s” je een idee.

De lessen die ik doorgeef, zijn niet uit mijn successen geboren, maar uit mijn fouten, al ben ik dankbaar voor de lessen die ik heb mogen leren voordat het te laat was voor mijn eigen gezin.

Ik weet nog dat ik thuis kwam van mijn werk en aan tafel zat. Mijn vrouw probeerde op dat uur van de dag al niet eens meer met mij te communiceren, maar twee jonge kinderen hadden de moed nog niet opgegeven: “Pap, ik moet zaterdag voetballen...” “Susan heeft vandaag weer aan m’n haar getrokken...” Maar ik was ver weg, mijn gedachten dwaalden af naar een klant of naar de strategie voor die avond. Ik mompelde dan maar wat.